

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

II. Rusticani duce Lutherano quodam, tumultuantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

& Magistratus suos prosequi soliti lecto illo furioso Lutheri libello, quem Captivitatis Babylonicæ Prodromum inscriperat, statim cristas erigere, obedientiamque detrectare coeperunt. In eo quippe nouis hic Propheta (cuius doctrinæ fundamento iam ante in libro de seculari potestate ieccerat) docebat: *inter Christianos nullam esse, ut ita dicam, superioritatem, nullam potestatem, nullum magistratum.* Huius & illa sunt: *Nullam spem esse salutis, quam din secundum leges humanas seu ciuiles res publica administretur.* Regandum esse Deum, ne subdivisi magistribus obdiant, &c. Huius tubæ sonitu exciti subdivisi contra Principes, clientes contra patronos, ciues contra magistratus, serui contra dominos per omnem fere Germaniam armare se coepunt, ac dulcissima pax in lugubre bellum subito fuit comiuratum: incendiumque hoc inde à Thuringiæ & Saxonie finibus, Lutheri latibilis, progressum, ad Alpes usque penetrauit, ac magnam deinde Germania partem, ut Meidaus fatetur, perusit, adeo ut An. 1523. in sola Bambergensi & He. bipolensi diœcesis Franconia, C XXX III. nominata Arces Nobilium & Illustrium eversa in Catalogo meo recenteantur. Taceo de alijs & de innumerabilibus cœnobij. Et quidem diuina prouidentia Nobilitas Franconia sensit prophetæ sui falsi fructuum primitias, quæ eius audaciam oblatis armis antea confirmauerat. Nihil enim audiebatur præter coniurations, seditiones, direptiones & turbium provincialium deuastationes, illadē denique omnium malorum & miserationum, reæque de illo tempore Virgilianum illud usurpari poterat: *Fallor ubique, paucor, & plurima mortuus imago:*

Harum vero turbatum complices, quandoquidem de Euangelica Libertate ageretur, sibi persuaserant eam esse causam suæ bonitatem ac insti-tiam, & nihil omnino illicitum putarent quod ad eam defendendam pertineret. Nec mora. Vix pauci obedientiæ iugum abiecerant, quum ecce omnis fere multitudo passim sese commouit, ac contra Principes ac Magistratus constrexerit. Evidenter malo exemplo nulla pernicioseior est doctrina, præsertim apud vulgus indeserum, quodq[ue] ab alijs fieri & tolerati videt, quantumcumque mala sint & turpia; licita tamen atque otiam honesta putat: eoque sit, ut alter alterum ad idem audiendum animet atque accendat. Est enim nefatum eiusmodi consiliorum ea natura, ut qui semel assenserint, peiora ac flagitiora indices aggrediantur,

diantur, nec prius conquiescant quara ad extremam malitiam & crudelitatis lineam sit peruenitum. Reformationem quidem seditionis hi rustici verbo flagitabant, interim vero nihil nisi turbas & horribilem confusionem machinabantur. Sed o[mn]is magis ab hominu[m] colluione boni aliquid, quam à terra ex eluione aquarum concreta villa fertilitas aut frugum copia exspectari possit.

II. Eorum qui primi arma contra magistratus attipuerunt, duus fuit Lutheranus quidam, Christopherus Schaplerus nomine: qui brevi & simpli illa, & quæ velut mobile lignum alienis nervis ducitur, plebe magnum satis confecit exercitum, non armis tantum, verum machinis etiam ac tormentis instructum. Prodeunt in aciem infelices, ponunt castra, obvia quæque, monasteria, arces, domos diripiunt atque incendunt, cædibusque grassantur. Et quemadmodum in rebus malis nullus modus aut mensura est, sic pessima hæc fax hominum tanto furore ac rabie v[er]a est, ut in sola Franconia ultra trecenta monasteria & arces incenderit ac deuastarit, ut Claudius Conradus Vimpina(s) scribit. Multi sane Comites, Barones ac Nobiles inauditam horum rabiem & crudelitatem effugere non potuerunt: inter quos Comes quidam Maximiliani Imp. gener, crudelissimo supplicij genere, interemptus, & protensis hastis ab ipsis confossus fuit; coniuge ad ipsorum pedes proiecta, & marito multis cum lachrymis vitam depreante, summa cum iniuria reiecta. Nec mirum hoc in iis omnibus, qui nobilitati, virtuti, honestati & religioni bellum induxerant, & in quibus illorum quidquam esset, suspicio omnes dignos existimabant.

III. His vero omnibus, ut dicere coepimus, causa obducebatur, quasi & Euangelij tueri doctrinam, & seruitutem à se profigare vellent. In literis ad Principes, inquiunt, *Nos congregati sumus, ut Iesu Christi nomen libere profreamur, eiusque diuinam institutam conseruemus.* Rādem illi vocem, idem vorum, quod auribus nostris roties postea insonuit, ingeminabant, nempe: *Vixit Euangelium.* Imo Lutherum scriptariendo & edendo libellos imitati sunt, & primo omnium XII. articulos edidere, ad imitationem Symboli Apostolorum, qui erant postulata talia quæ nisi sibi concederentur ostendebant media sibi non defutari.

a Claud. Conr. Vimpina & Erasm. Alb. cons.
Zwingl.

